

Οι αντιπρόσωποι της Αγωνιστικής Ταξικής Ενότητας καταγγέλλουμε τα σκηνικά βίας, απροκάλυπτης νοθείας και πρωτοφανούς σαπίλας και εκφυλισμού με την παρουσία της αστυνομίας και εισαγγελέα, που κυριάρχησαν στο κατ' ευφημισμόν (37ο) συνέδριο της ΓΣΕΕ στην Καλαμάτα που υποτίθεται θα ξεκινούσε την Πέμπτη, αλλά δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ.

Ενδεικτικό της σαπίλας είναι το γεγονός ότι κυκλοφορούσαν ακόμα και πλαστές κάρτες συνέδρων, με τις παρατάξεις να διαχειρίζονταν γύρω στις 950 κάρτες για 350 περίπου συνέδρους. Πολλοί από τους επίδοξους αντιπροσώπους του συνεδρίου βρήκαν τις κάρτες τους στα δωμάτιά τους, κάτω από τα σεντόνια τους, χωρίς να γίνει καμία ταυτοποίηση. Στο επίκεντρο της συζήτησης βρέθηκαν 53 αντιπρόσωποι, όπου σύμφωνα με καταγγελίες του ΠΑΜΕ είναι νόθοι και πλαστοί και στους οποίους η ηγεσία της ΓΣΕΕ είχε διανεμίει κάρτες.

Όλες αυτές τις μέρες πραγματοποιήθηκε ένα σκληρό παζάρι μηχανισμών των επίσημων παρατάξεων για το μοίρασμα των συσχετισμών σε μια συνομοσπονδία που δεν έχει καμιά σχέση με την εργατική τάξη. Αυτά αποτελούν λογική συνέχεια του εκφυλισμού που είδαμε στα συνέδρια της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων και άλλων δευτεροβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων. Η εικόνα αυτή επιβεβαιώνει ότι κανένα πραγματικό συνέδριο δεν μπορούσε να γίνει όπως εξάλλου δεν έγινε και τις προηγούμενες φορές. Όλα τα συνέδρια των μεγάλων ομοσπονδιών και της ΓΣΕΕ τα τελευταία χρόνια είναι «συνδικαλιστικά νεκροταφεία», εντελώς μακριά από κάθε αγωνία, ανάγκη και συζήτηση των εργαζομένων. Όμως αυτή την φορά ο εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός ξεπέρασε κάθε προηγούμενο, αφού δεν μπόρεσε να κρατήσει ούτε τους τύπους.

Η “βία, η νοθεία και η εργοδοτική τρομοκρατία” στα συνδικάτα, τις βασικές ομοσπονδίες και την ίδια τη ΓΣΕΕ είναι επακόλουθο της γραμμής συνηκολόγησης της με το κεφάλαιο, την ΕΕ και τις κυβερνήσεις. Της γραμμής του κοινωνικού εταιρισμού και της ταξικής συνεργασίας που κυριαρχεί εδώ και δεκαετίες στο συνδικαλιστικό κίνημα. Της γραμμής της “κοινωνικής συμμαχίας”, όπου η ηγεσία της ΓΣΕΕ καλεί την εργατική τάξη να συμπαραταχτεί ενεργητικά με τις «αναπτυξιακές μεταρρυθμίσεις» του κεφαλαίου. Της μετατροπής της ΓΣΕΕ σε εταιρεία διαμεσολάβησης κρατικής, εργοδοτικής και ευρωπαϊκής χρηματοδότησης και οργάνωσης προγραμμάτων κατάρτισης για φτηνό δυναμικό στις επιχειρήσεις. Σήμερα υποταγμένος συνδικαλισμός δεν είναι απλώς μια γραφειοκρατική ελίτ. Είναι ένας καλολαδωμένος μηχανισμός που εκπροσωπεί τα συμφέροντα των εργοδοτών μέσα στην εργατική τάξη και καλεί τους εργαζόμενους να παλέψουν για την σωτηρία των καπιταλιστικών κερδών.

Η κατάσταση αυτή είναι μη αναστρέψιμη και δεν αλλάζει με μάχες μηχανισμών στα ανώτερα όργανα, όπως επιχειρεί το ΠΑΜΕ, που έχει διαχρονικές ευθύνες για αυτή την κατάσταση. Ακραία έκφραση αυτής της αντίληψής του είναι και η προσφυγή στα αστικά δικαστήρια για το διορισμό προσωρινής μονοπαραταξιακής διοίκησης στην ΟΙΥΕ!. Το τελευταίο διάστημα καταγράφει υποχώρηση στις δυνάμεις του. Στο εργατικό κίνημα δεν προτείνει - ούτε οργανώνει κανένα διαφορετικό αγωνιστικό σχέδιο, αλλά μόνο διαμαρτύρεται, ακολουθώντας κατά βάση τον “αγωνιστικό” σχεδιασμό ήττας και εκφυλισμού της ΓΣΕΕ. Το γεγονός αυτό αποτελεί σοβαρό πλήγμα στη μάχιμη απεργιακή δράση, απαξιώνει τα συνδικάτα

και τους αγώνες και δεν δίνει διέξοδο στις χειραφετητικές τάσεις των εργαζομένων.

Διέξοδο μπορεί να δώσει η πάλη για την ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος. Μέσα από τα πρωτοβάθμια σωματεία, τις συνελεύσεις των εργαζόμενων, μέσα στην ίδια την εργατική βάση. Με την δημιουργία ενός κέντρου αγώνα, ώστε σε επίπεδο συνδικάτων, σωματείων και συνολικά στο εργατικό κίνημα, να μπορεί να οργανώνει τους αγώνες, να συντονίζει τις μάχες. Με αιτήματα που θα καλύπτουν τις εργατικές ανάγκες κόντρα στις προτεραιότητες των μνημονίων, του χρέους και την κερδοφορία του κεφαλαίου, κόντρα στην φυλακή του ευρώ και της ΕΕ. Με νέες μορφές συσπείρωσης και αγώνα της εργατικής τάξης, μακριά από τον υποταγμένο συνδικαλισμό, ελεύθερα και ακηδεμόνευτα από κράτος-εργοδοσία.

Οι αντιπρόσωποι της Αγωνιστικής Ταξικής Ενότητας στο 37ο συνέδριο της ΓΣΕΕ